

Streszczenie. Katecheza IX. Ks. Wiesław Łużyński. Kształtowanie ducha komunii i uczestnictwa (modlitwa, słuchanie słowa Bożego i udział w sakramentach świętych).

Potrzebujemy stałej świadomości, że Kościół jest wspólnotą, że jest komunią osób należących do Chrystusa. Przynależność do Niego łączy wszystkich wierzących. Czyni z nich wspólnotę. Ważne i aktualne zadanie dla wspólnoty kościelnej zostało wyrażone w tym, co w starożytności mówiono o chrześcijanach: „popatrzcie, jak oni się miłują”. Na ten wspólnotowy charakter Kościoła wskazują jego biblijne metafory: Kościół jest owczarnią, Kościół jest winnym krzewem, Kościół jest również Bożą budowlą i Kościół jest także Mistycznym Ciałem Chrystusa. Biblijne metafory ukazują Kościół jako wspólnotę, jako jedność wszystkich członków w Chrystusie. Trzeba tę jedność nieustannie odkrywać i urzeczywistniać w naszych grupach parafialnych. Ważnymi zadaniami osób należących do Akcji Katolickiej jest strzeżenie tej wielkiej wartości Kościoła, jaką jest jedność.

Kościół jest wspólnotą, jest komunią osób zjednoczonych w Chrystusie. Bóg nie jest samotnikiem. Jest Trójcą Osób żyjących w relacji miłości. Ojciec posyła Syna. Syn jest posłany przez Ojca. Duch Święty stanowi osobową więź między nimi. Człowiek został stworzony na obraz i podobieństwo Boga. Człowiek potrzebuje innych ludzi by rozwijać się fizycznie, moralnie i intelektualnie.

Jan Paweł II, odwołując się do relacyjnego i społecznego charakteru osoby ludzkiej oraz wspólnotowego charakteru Kościoła, naucza o duchowości komunii. Duchowość komunii wyraża się w spojrzeniu utkwionym w tajemnicy Trójcy Świętej. Nasze wspólnoty w pewnym sensie są odwzorowaniem relacji Osób Trójcy Świętej. Ważnym zadaniem jest kształtowanie ich w taki sposób, by były rzeczywiście napełnione miłością, zrozumieniem, akceptacją, przyjęciem drugiej osoby.

Duchowość komunii zakłada również zdolność odczuwania więzi z bratem w wierze dzięki głębokiej jedności mistycznego Ciała. Odczuwanie tej więzi w realiach naszego życia kościelnego, a szczególnie parafialnego, oznacza znajomość innych członków wspólnoty parafialnej, świadomość istnienia innych wspólnot i grup parafialnych. Nie powinno być między nami rywalizacji, odbierania sobie członków, dystansu przejawiającego się w tym, że nie uczestniczymy w wydarzeniach organizowanych przez inne wspólnoty. Duchowość komunii zakłada postrzeganie innych członków wspólnoty jako kogoś bliskiego. Pozwala to dzielić ich radości i cierpienia, odgadywać pragnienia i zaspokajać potrzeby, ofiarować im prawdziwą i głęboką przyjaźń. Duchowość komunii przewiduje także, by czynić miejsce bratu, nosić brzemiona oraz unikać wszelkich form egoizmu. Bądźmy otwarci na bliskie relacje we wspólnocie parafialnej. Budujmy więzi przyjaźni. Pielęgnowmy w sobie gotowość do wzajemnego zrozumienia, bycia przy drugim człowieku w radości i cierpieniu.